

ارزیابی هنر عمومی با رویکرد پایداری اجتماعی نمونه موردي: مجسمه های شهری اصفهان

الهام آبادیان^{*}، آزاده آهنگریان^{*}، مریم معمارزاده^۳

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه هنر اصفهان،

abadian_elham@yahoo.com

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه هنر اصفهان،

ahangarian.az@gmail.com

۳-دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه هنر اصفهان،

maryam.memar.65@gmail.com

چکیده:

هرچند در کشورمان استفاده از آثار هنری بخصوص آثار حجمی در فضاهای شهری رو به گسترش است و سالانه هزینه های زیادی نیز در بردارد، اما تا کنون نگاه به این آثار بیشتر به عنوان المان ها و عناصر تزیینی بوده است، حال آن که به خصوص با شکل گیری پارادایم پایداری به عنوان محور اصلی مباحث در بسیاری از رشته های علمی، نگرش رایج در حوزه هنر عمومی به مسائل اجتماعی و پایداری اجتماعی معطوف است . این پژوهش تلاش کرده پایداری اجتماعی آثار هنری در فضاهای شهری کشور را ارزیابی کند. به طور خاص مجسمه های شهری به عنوان آثار عمده هنر عمومی در فضاهای شهری کشورمان که عمدتاً بدلیل ناتوانی در برقراری ارتباط با مخاطب از اقبال کمی برخوردارند، به عنوان نمونه انتخاب شده اند. در این راستا الگوهای رفتار جمعی به عنوان پایاترین، عمومی ترین و کامل ترین نمایانگر اجتماعی شهر که بیشترین حد انطباق با مباحث پایداری اجتماعی را دارند به عنوان معیاری جهت سنجش محیط طراحی شده و به تبع آن آثار هنر عمومی بر گزیده شد. پس از آن با انتخاب ۲ نمونه‌ی موفق و ناموفق مجسمه های شهری در خلق قرارگاه های رفتاری (به عنوان سنجه‌ی پایایی الگوهای رفتاری)، مولفه های هنر را با انطباق با الگوهای رفتاری غالب در این حوزه ها تدقیق کرده و چهارچوبی مناسب با الگوی رفتاری غالب در هر حوزه تعريف نموده است. پس از آن با ارزیابی این مجسمه هادر این چهارچوب عوامل موفقیت یا شکست این مجسمه ها مشخص شده و میزان صحت روش انتخابی از طریق انطباق نتایج حاصل از ارزیابی با میزان موفقیت آثار در خلق قرارگاه های رفتاری پایدار مشخص می شود.

کلمات کلیدی: ارزیابی هنر عمومی، الگوهای رفتاری جمعی، قرارگاه رفتاری، مجسمه های شهری اصفهان